

γοννται, καὶ διὰ τοῦτο περισσότερα ἀπὸ πεντακόσια ἄσπρα δίχως χοτζέτι καὶ σιτζιλέτι ἂν μαρτυρήσουν οἱ τοιοῦτοι μαρτύροι, οἱ κατῆδες νὰ μὴν τοὺς ἀφιγκράζονται. Καὶ ἀπὸ κρασί καὶ ἄλλαις κουμπάνιαις τῷ σπιτιῶνε κουμέρκι νὰ μὴ δίνουνε. Καὶ ἀπὸ τοὺς νησιῶτες ἐτούτους ὁπότεν ἤθελαν πάγει εἰς πραγμάτειαν τους, ἀποθανόντας κανέναν ἀπὸ ἀνάμεσό τους, οἱ σύντροφοι του νὰ περιλαβένουν τὰ ροῦχά του καὶ οἱ ἐμίτιδες καὶ οἱ μπέγηδες τζε-μαλικίδες χέρι εἰς τοῦτα τὰ ροῦχα νὰ μὴν ἀπλώνουνε. Καὶ ἀπὸ τοῦτα τὰ νησιὰ ὅποιος ἤθελε νὰ ἔμπη εἰς τὴν πίστι τοῦ θεοῦ καὶ ἔρθῃ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐμπροστὰ εἰς τὴν κρίση τοῦ θεοῦ καὶ μαρτυρήσῃ, ἃς ἐμπαίνη· καὶ κανεῖς στανικῶς καὶ ἄκριτα μουσουλμάνος νὰ μὴ γένη. Καὶ ἀπὸ τίς γυναῖκες τους ὅποια θελήσῃ νὰ πάρῃ τοῦρκον ἄνδρα, νὰ ἔρχεται ἀπὸ αὐτῆς εἰς τοῦ θεοῦ τὴν παστρική στράτα, ἔμπροστε νὰ δίνῃ τὸ λόγο της, ἀμὴ κανεῖς νὰ μὴ τῆς κόπτη καπίνι, ἔξω ἂν ἦταν τούρκισσα πρῶτα. Καὶ ἀπ' ἀνάμεσά τους ἀνίσως κανεῖς ἄτυχος ἄνθρωπος ἤθελε κάμει κανένα κακό, ἐκεῖνος ὁ ἴδιος νὰ παιδεύγεται καὶ ὄχι ἄλλος κανεῖς διὰ ἐκεῖνον Καὶ εἰς τὰ χωριά τους ναῖτης νὰ μὴν ἐβγαίνη. "Ὅποιος ἔχει ταβὶ νὰ πηγαίνη στὴ κρίση καὶ κανεῖς νὰ μὴ τὸν ἐμποδίζῃ. Καὶ αὐτοὶ ὅπου μαζόνουν τὰ χαράτζια τους, ἢ ἄλλα τους χρῆν, ὅ,τι εἶναι ἐξ ἀρχῆς νομοθετημένο, ἐκεῖνο νὰ πέρουνε καὶ περισσότερο τίποτε, οὔτε ἓνα μπαγκίρι νὰ μὴ πέρουνε. Καὶ τοῦ ἀλόγου τους τὴν ταγὴ καὶ τὸ φαγοπότι τους ν' ἀγοράζουν ἀπὸ τὸ πονγγί τους. Καὶ ὅποιοι χρεωστοῦν, οἱ μουκτούριδες ἢ σὲ σίδερα ἢ σὲ σκοτεινὸ τόπο, χωρὶς γνώμη τῶν γερόντων νὰ μὴ τοὺς βάνουν, καὶ νὰ μὴ τοὺς κρατίζουνε μηδὲ τὸ ταῖνι τους, μηδὲ τὸ πιτό τους. Καὶ εἴ τι θέλημα τοὺς πέσῃ ὁ κατῆς τους καὶ ὁ μπέγης τους νὰ τὸ βλέπουν μὲ τὴν κρίσιν καὶ ὄχι ἄλλος κανεῖς. Καὶ δραγουμάνο νὰ βάνουν ἀτοὶ τους ὅποιον θέλουν καὶ τοὺς ἀρέσκει. Καὶ τίς βίγλες ὅπου βάλλουσι γιὰ τίς λεβέντικες φούστες, ὡς καθὼς ἦτανε πρῶτα, νὰ βάζουν νὰ φυλάγουνε ὅποιοι χρεωστοῦνε καὶ ὅποιοι θέλουν ἀτοὶ τους καὶ νὰ μὴν ὀμπλιγάρουν ἄλλους καὶ κανεῖς σὲ τοῦτα νὰ μὴν ἀνακατώνεται. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ νησιὰ γιανήτσαρος, οὔτε γιασαξῆς, μὲ τὸ νὰ μὴ χρειάζονται, νὰ μὴμ πααίνη Καὶ ἀνάμεσόν τους τὰ χωράφια τους ποῦ δίνουν μὲ ἀποκοπὴ ἓνας τοῦ ἄλλου, ὅ,τι λόγο ἔχουν μιλημένο κανεῖς ἄλλος νὰ μὴ τὸν ἐχαλνᾷ, μόνον ὡς καθὼς εἶναι εἰς τὸν λανθασμένο τους νόμο νὰ πιάνεται, καὶ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον κανεῖς νὰ μὴ τοὺς πιάνῃ "Ἐτσι γράφω, καὶ ἔτσι ὀρίζω . . . ».

112

1621. Ἀχτναμές ὑπὲρ τῆς Νάξου,
ἐν 145, σ. 121–126.

« . . . ἐὰν μὲ διαθήκη κάμῃ μίαν ντονατζιόνε τὸ ἔχος του εἰς κανένα, αὐτὴ ἡ διαθήκη ἢ ἡ ντονατζιόνε ἔστωντας δικαία, οἱ πεταλματζῆδες νὰ μὴν ἐμπαίνουσι . . . "Ἐχωντας εἰς τὸ ἀναμεταξύν τως ὅποιας λογῆς λίτη ὅπου νὰ εἶνε καὶ ἓνας ἱερέας ἐδικός τῶνε, ἤθελεν τοὺς ἀποφασίσῃ ὡς καθὼς ἤθελαν γνωρίσει διακριτικῶς οἱ κυβερνηταὶ νὰ ἀποδείξουν τὴν αὐτὴν σύμβασιν καὶ νὰ μὴν τοὺς ἀποδίδουν . . . Οἱ γυναῖκες οἱ ἄτυχες, μὴν ἔστωντας παντρε-μένες κατὰ τὴν εὐγενικὴν δικαιοσύνην, ἢ κατὰ τὴν συνήθειάν τως, κάμνωντας παιδία, ἔστωντας μπαστάρδικα, δὲν κληρονομοῦσι . . . ».

113

1622. Πρῆξις πΚ Κυρίλλου, ὀρίζουσα, ὅτι χρῆν νοταρίου ἐν χ. Προαστείω



(Καρδαμύλης) ἔχουν δικαίωμα ν' ἀσκοῦν μόνον οἱ ἱερεῖς τοῦ αὐτόθι ναοῦ καὶ ὅχι ἰδιῶται ταβουλάριοι, ἐν 337, σ. 101-102.

114

1626-1627. Ἀπόφασις ἱεροδίκου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ φονευθέντος συμβιβάζονται πρὸς τὸν φονέα (φόρος αἵματος) δι' ἀποζημιώσεως 4000 ἄσπρων· σημειωτέον, ὅτι ὁ φονεὺς, μετὰ τὸν φόνον, εἶχεν ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν. Ἐν 33, σ. 11.

115

1627. Δι' ἀχτναμέ παρσχέςθη εἰς τοὺς Ναξίους τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς δραγομάνου, ἐν 145, σ. 121-126. Περὶ τῆς χρονίας τοῦ ἀχτναμέ, πρβλ. 349, σ. 16, σημ. 2.
«... θέλοντας οἱ κατοικηταὶ ἓναν δραγομάνο, ἃς κάμουνσι ἓναν χριστιανὸ καὶ τυχαίνοντας καμμίαν δουλειὰ εἰς τὸν λαὸ νὰ μὴν ἀφήνουνσι εἰς κανένα τρόπο κανένα νὰ μεταχειρίζεται γροικιέται διὰ ψευδομάρτυρα...».

116

1632. Συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον Γράμμα πΚ Κυρίλλου, πρὸς τὸν Κλήρον Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, περὶ δικαιοδοσίας ἀρχιεπ. Νικοδήμου καὶ πρωτοπαπᾶ Ζακύνθου, ἐν 431, τ. 4, σ. 74-76 καὶ ἐν 378, σ. 135-147.

117

1636. Προνόμια ὑπὲρ τῆς ἑλλην. Κοινότητος Στεφανουπόλεως τῆς Τρανσυλβανίας, χορηγηθέντα ὑπὸ G. Rákoczy, ἐν χφ. 976 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας. Πρβλ. ἐν 400, σ. 204-205.

118

1636. Ἀναφορὰ 5 Νοεμβρ. προξένου Ἐνετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν 244, σ. 184.
«Ὁ σουλτάνος ἀπηγόρευσεν εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας τῆς ἐπικρατείας του, εἴτε φράγκισσες εἶναι, εἴτε ἑλληνίδες, ἢ ἑβραῖες, ἢ ἀρμένισσες, νὰ φοροῦν σκούφιες...».

119

1637. Φιρμάνιον σ. Μουράτ Δ', διάτάσσον νὰ παύσουν αἱ Ἀρχαὶ νὰ ἐνοχλοῦν τὸν π. Ἀλεξανδρείας Μητροφάνην,

